

Прилог бр. 2.

НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **доцента**, ужа научна област **Дефектологија**.

Одлуком Научно-наставног вијећа Медицинског факултета Фоча, Универзитета у Источном Сарајеву, број: 01-3-191 од 15.05.2023. именовани смо Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурс, објављеном у дневном листу „Глас Српске” од 03.05.2023. године, за избор у академско звање **доцента**, ужа научна област **Дефектологија** – развојни поремећаји.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије ¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:
1. Проф. др Драган Рапаић, редовни професор, предсједник Научна област: Специјална едукација и рехабилитација Научно поље: Медицинске науке Ужа научна/умјетничка област: Клиничка соматопедија Датум избора у звање: 2.11.2002. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију
2. Проф. др Гордана Одовић, редовни професор, члан Научна област: Специјална едукација и рехабилитација Научно поље: Друштвено-хуманистичке науке Ужа научна/умјетничка област: Соматопедија Датум избора у звање: 15.12.2012. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију
3. Проф. др Александра Ђурић-Здравковић, ванредни професор, члан Научна област: Специјална едукација и рехабилитација Научно поље: Друштвено-хуманистичке науке Ужа научна/умјетничка област: Олигофренологија Датум избора у звање: 22.12. 2020. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног или умјетничког поља, од којих је најмање један из уже научне или умјетничке области за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом

На претходно наведени конкурс пријавило се један (1) кандидат:

1. Андријана (Бошко) Бакоч
- 2². _____

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20), Правилник о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број: 2/22), Статут Универзитета у Источном Сарајеву и Правилник о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Научно-наставном вијећу Медицинског факултета Фоча и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сљедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука Сената Универзитета у Источном Сарајеву, број 01-С-124-XLIX/23
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске”, од 03.05.2023.
Број кандидата који се бира
1 (један)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, за коју је конкурс расписан
Доцент, ужа научна област Дефектологија
Број пријављених кандидата
1 (један)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Андријана (Бошко) Бакоч
Датум и мјесто рођења
02.11.1988., Фоча
Установе у којима је кандидат био запослен
Медицински факултет Фоча, Универзитет у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

Универзитет у Источном Сарајеву; Медицински факултет Фоча; асистент на студијском програму Специјална едукација и рехабилитација од 2012. до 2016. године
Универзитет у Источном Сарајеву; Медицински факултет Фоча; виши асистент од 2016. године
Научна област
Друштвене науке
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Универзитет у Источном Сарајеву, Медицински факултет Фоча, студијски програм: Специјална едукација и рехабилитација, 2007-2011. године
Назив студијског програма, излазног модула
Специјална едукација и рехабилитација
Просјечна оцјена током студија ³ , стечено академско звање
9,42; Професор специјалне едукације и рехабилитације
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Универзитет у Источном Сарајеву, Медицински факултет Фоча, студијски програм: Специјална едукација и рехабилитација од 2013. до 2015. године.
Назив студијског програма, излазног модула
Специјална едукација и рехабилитација
Просјечна оцјена током студија, стечено академско звање
10,00; Магистар специјалне едукације и рехабилитације
Наслов магистарског/мастер рада
„Социјалне компетенције особа са менталном ретардацијом”
Ужа научна/умјетничка област
Дефектологија
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију (смјер Специјална едукација и рехабилитација), 2015/2016.
Вијеће научних области друштвено-хуманистичких наука на сједници одржаној 3.12.2019. дало је сагласност на приједлог теме докторске дисертације под називом „Академски и социјални исходи инклузивног образовања код ученика типичног развоја“.
Докторску дисертацију одбранила је 03.04.2023. на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду.
Наслов докторске дисертације
„Академски и социјални исходи инклузивног образовања код ученика типичног развоја“
Ужа научна област, стечено академско звање
Олигофренологија, доктор наука- специјална едукација и рехабилитација
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. Асистент (Универзитет у Источном Сарајеву, Медицински факултет Фоча, 2012-2016)
2 ⁴ . Виши асистент (Универзитет у Источном Сарајеву, Медицински факултет Фоча, 2016-2023), реизбор у звање вишег асистента (2023-
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора

1. Мاستило Б, **Павловић А**, Зечевић И, Васиљевић М, Радовановић В. (2015). Визуомоторна координација код деце млађег школског узраста. *Образовна технологија*, 1-2, 59-66.
2. Вуксановић Г, Калајџић О, Ћаласан С, Зечевић И, **Павловић А**, Мاستило Б, Вуковић Б. (2015). Социо-статусна обиљежја као детерминанте при одабиру професионалних интересовања ученика. *Настава*, 1, 104-115.
3. Ћаласан С, Вуковић М, **Павловић А**, Вуковић Б, Зечевић И. (2015). Повезаност графомоторних способности и латерализованости код дјече предшколског узраста. *Београдска дефектолошка школа*, 2(21):25-37.
4. Калајџић О, **Павловић А**. (2013). Квалитет читања у себи ученика основних и средњих школа на територији општине Фоча. *Директор школе*, 2, 137-150.
5. Калајџић О, Вуксановић Г, Рашевић Љ, **Павловић А**, Мастило Б, Зечевић И, Ћаласан С, Вуковић Б. (2015). Социо-демографске детерминанте школског успјеха. *Биомедицинска истраживања*, 6(2):138-145.
6. **Павловић А**, Мастило Б, Бројчин Б, Калајџић О, Рашевић Љ. (2014). Детерминанте ставова студената медицине и здравствене његе према особа са ометеношћу. *Биомедицинска истраживања*, 5(2):52-59.
7. Бројчин Б, **Павловић А**, Мастило Б, Глумбић Н. Ставови будућих специјалних едукатора према особама с ометеношћу. *Настава и васпитање* 2015; 3:489-505.

Радови штампани у изводу:

1. Потпић С, Миличевић М, Илић С, **Павловић А**, Мастило Б, Зечевић И. (2012). *Preschool education of children with cerebral palsy in the Republic of Serbia. Special Education and Rehabilitation- Cerebral Palsy*. II International Scientific Conference. Нови Сад, Србија.
2. Мастило Б, Зечевић И, **Павловић А**. (2012). *Социјална компетенција особа са инвалидитетом*. Актуелности у едукацији и рехабилитацији особа са сметњама у развоју. I Стручно-научни скуп са међународним учешћем. Шабац, Србија.

Радови последије посљедњег избора/реизбора⁵

Радови објављени у цјелини:

³ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

⁴ Навести све претходне изборе у звања.

⁵ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

1. Mastilo, B., Zečević, I., **Bakoč, A.**, Kalajdžić, O., Čalasan, S., Vuković, B., Vuksanović, G. (2016). Sposobnost vizuelnog i auditivnog pamćenja kod djece školskog uzrasta. *Biomedicinska istraživanja*, 7(2), 141-158.

Cilj istraživanja bio je utvrđivanje dinamike razvoja vizuelnog i auditivnog pamćenja kod djece mlađeg školskog uzrasta, odnos između sposobnosti pamćenja i pola, kao i povezanost sposobnosti pamćenja i školskog uspjeha. Istraživanjem je obuhvaćeno 215 učenika drugih, trećih i četvrtih razreda osnovne škole, uzrasta 7-11 godina, i to 121 (56,3%) dječak i 94 (43,7%) djevojčice. Rezultati pokazuju da ispitanici imaju bolja postignuća na subtestu vizuelno u odnosu na auditivno pamćenje. U okviru sposobnosti auditivnog pamćenja utvrđena je statistički značajna razlika u odnosu na uzrast ($p < 0,01$), dok u odnosu na pol nije utvrđena statistička značajnost. Korelacije sposobnosti vizuelnog pamćenja sa opštim uspjehom ($r = 0,292$, $r = 0,01$) i uspjehom na nastavnim predmetima srpski jezik ($r = 0,29$, $r = 0,01$), matematika ($r = 0,32$, $r = 0,01$) i likovna kultura ($r = 0,292$, $r = 0,01$) su statistički značajne, dok je kod auditivnog pamćenja utvrđena statistički značajna korelacija jedino s predmetom muzička kultura ($r = 0,142$, $r = 0,05$). Djeca kod koje su detektovane smetnje u vizuelnom i auditivnom pamćenju treba da budu obuhvaćena daljom kliničkom procjenom, kao i iznalaženjem odgovarajućih puteva rehabilitacije i tretmana.

2. **Bakoč, A.**, Odović, G., Mastilo, B., Kalajdžić, O., Zečević, I., Čalasan, S., Vuković, B., & Vuksanović, G. (2016). Povezanost socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja kod učenika sa intelektualnom ometenošću. U M. Vantić-Tanjić, i M. Nikolić (Ur.), *Unapređenje kvaliteta života djece i mladih* (str. 441-448). Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih, Tuzla.

Cilj rada odnosio se na ispitivanje povezanosti socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja učenika sa lakom intelektualnom ometenošću (LIO), kao i kod učenika tipičnog razvoja (TR). Istraživanjem je obuhvaćeno 100 učenika od 2. do 5. razreda i to 50 učenika sa LIO bez neuroloških, psihijatrijskih i višestrukih smetnji i 50 učenika TR. Za potrebe ovog istraživanja dizajniran je sociodemografski upitnik dok je procjena socijalnog ponašanja učenika vršena Skalom socijalnog ponašanja u školi (The School Behavior Scale, Second Edition, Merrell – 2002) koju sačinjavaju skale za procjenu socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja. Rezultati istraživanja pokazuju da je korelacija između ukupnog skora na Skali socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja učenika sa LIO ($r = -0,504$, $r = 0,000$) srednja i negativna, a kod učenika TR visoka i negativna ($r = -0,713$, $r = 0,000$). U cilju sveobuhvatnog sagledavanja socijalnog funkcionisanja učenika neophodno je analiziranje problema sa multidisciplinarnog aspekta u svrhu kreiranja adekvatnih programa za podsticanje socijalne kompetencije i modifikovanja problema u ponašanju.

3. Čalasan, S., Vuković, M., Mastilo, B., Vuković, B., **Bakoč, A.**, & Zečević, I. (2017) Uticaj tipa poremećaja pisanja na školski uspjeh učenika sa disgrafijom. *Biomedicinska istraživanja*, 8 (2), 136-143.

Cilj istraživanja bio je da se utvrdi uticaj tipa poremećaja pisanja na školski uspjeh učenika sa disgrafijom. Uzorak se sastojao od 461 učenika trećih, četvrtih i petih razreda tri gradske škole na području Republike Srpske. Pomoću testa za procjenu disgrafičnosti rukopisa i na osnovu jezičke analize svakog pojedinačnog rukopisa, izdvojen je poduzorak od 42 ispitanika sa disgrafijom, uzrasta od 8 do 11 godina, oba pola. Među ispitanim učenicima 42 (9,1%) ima disgrafiju koja je u značajno većem procentu prisutna kod dječaka (7,6%) nego kod djevojčica (1,5%). Nije uočena statistički značajna razlika između ispitanika različitog pola i školskog uzrasta u pogledu stepena disgrafije. Pronađen je značajno veći procenat grafomotornih (71,4%) u odnosu na jezičke disgrafije (28,6%). Djeca sa jezičkom disgrafijom postižu značajno niži uspjeh u školi i nižu ocjenu iz srpskog jezika u poređenju sa djecom sa grafomotornom disgrafijom. Zaključak: Grafomotorna disgrafija se statistički značajno više ispoljava kod djece školskog uzrasta od jezičkog tipa disgrafije, ali je veći negativan uticaj posljednje na školski uspjeh.

4. Zečević, I., Mastilo, B., **Bakoč, A.**, Kalajdžić, O., Perućica, R., Vuksanović, G., Čalasan, S., & Vuković, B. (2017). Socijalna interakcija djece sa oštećenjem vida. U: A. Avdić, i L. Junuzović-Žunić (Ur.), *Unapređenje kvaliteta života djece i mladih* (str. 249-260). Arandjelovac, Srbija.

U ovom radu prikazana su teorijska razmatranja o socijalnim interakcijama djece sa oštećenjem vida. Navodi se da je sticanje socijalnog iskustva kroz interakciju sa drugim osobama neophodno za optimalan dječiji razvoj. Brojna istraživanja ukazuju da se oštećenje vida nepovoljno odražava na socijalne interakcije. Naglašava se da su socijalne interakcije djece oštećenog vida ozbiljno ugrožene, da djeca u manjoj mjeri iniciraju socijalne kontakte i imaju poteškoće u zadržavanju socijalne interakcije. Takođe se ističe da su pod većim rizikom da budu socijalno izolovana, ignorisana od strane vršnjaka tipičnog razvoja kao i da imaju manje prijatelja.

5. Kalajdžić, O., **Bakoč, A.**, Vuksanović, G., Perućica, R., & Zečević, I. (2017). Relations between curiosity and quality of reading of elementary school students. U B. Trebinjac i sar. (Ur.), *The 8th International Conference on eLearning* (str. 144-147). Beograd, Srbija.

In this study quality of reading were operationalized as functional speed of silent reading. For that reason, the main goal of the research is to determine the distribution of functional speed reading, and then to examine and analyze the relationships between functional speed reading and curiosity in learning. The research was conducted on a population of elementary school students. The battery of measuring instruments consisted: text for examination speed reading, test for examination the level of understanding meaning of reading text and scale of curiosity. The results show that the majority of pupils achieved below-average results in functional speed reading (48.5%), and average (33.8%), but at least students achieved above-average functional speed reading (17.6%). In addition, the results showed that existing a difference in the functional speed reading in addition to the level of curiosity which pupils perform and students who achieved impressive results in a functional speed reading also show more curiosity. The results represent only one of possible starting point in the research process and improving the quality of reading.

6. **Бакоч, А.**, Калајџић, О., Зечевић, И., Мاستило, Б. (2018). Социјално понашање и школски успјех ученика са интелектуалном ометеношћу. *Нова школа*, XIII (1), 115-125.

Квалитет социјалног развоја зависи од утицаја многобројних фактора, попут породице, школе, вршњака. Добра социјална прилагођеност предиктор је добре друштвене афирмације, док социјално неприхватљиво понашање може имати утицај на академски, емоционални и бихевиорални развој дјетета. Циљ овог рада био је испитивање разлике у социјалном понашању ученика, посматрано кроз социјалну компетенцију и антисоцијално понашање, у односу на школски успјех. Узорак је чинило 50 ученика са лакоим интелектуалном ометеношћу (у даљем тексту ЛИО) и 50 ученика типичног развоја (у даљем тексту ТР). У узорак су укључени ученици од 2. до 5. разреда. У циљу добијања потпуног увида у социјално понашање ученика коришћена је Скала социјалног понашања у школи - SSBS - 2 (School Social Behavior Scale, Second Edition, Merrell, 2002). Резултати су показали да постоји статистички значајна разлика у развијености социјалне компетенције у односу на школски успјех, како ученика са ЛИО ($p = 0,005$), тако и ученика ТР ($p = 0,000$). С друге стране, школски успјех није условио разлике у испољавању антисоцијалног понашања ученика са ЛИО ($p = 0,540$), док је разлика уочена код ученика ТР ($p = 0,001$). Добијени резултати потврђују теоријско становиште о важности социјалне компетенције у ујелокупном функционисању особе, укључујући постизање позитивних академских исхода.

7. **Бакоч, А.**, Калајџић, О., Бројчин, Б., Глумбић, Н. (2018). Скала интеракције са особама с ометеношћу: провјера факторске структуре. *Специјална едукација и рехабилитација*, 17(2), 151-164. (Scindeks, SCOPUS, DOAJ)

Испитивање ставова према особама с ометеношћу је поље интересовања бројних аутора. У складу са тим, коришћене су различите скале за мјерење ставова, на друштвеном и персоналном нивоу. Најшире примјењивана скала за мјерење ставова на персоналном нивоу је Скала интеракције са особама с ометеношћу. Она је дизајнирана да мјери ставове у погледу нелагодности коју особе могу осјећати приликом ступања у социјалне интеракције са особама с ометеношћу. Циљ истраживања био је да се утврди факторска структура Скале интеракције са особама с ометеношћу. У истраживање су укључена 462 студента Медицинског факултета Фоча који похађају три студијска програма: Медицина, Специјална едукација и рехабилитација и Здравствена њега. Резултати су показали да се издвајају два фактора која објашњавају 37,69% варијансе и именована су као Емпатија и Нелагодност и страх. Из ове верзије скале изостављена су три ајтема са малим факторским засићењем. Неслагање с другим ауторима у односу на број добијених фактора намеће потребу за провјеравањем структуре скале на различитим и бројним узорцима ради провјере инваријантности скале у различитим контекстима.

8. Zečević, I., Mastilo, B., **Bakoč, A.**, Vuksanović, G., Kalajdžić, O., Peručica, R. Socijalna kompetencija i antisocijalno ponašanje slijepih učenika i učenika tipičnog razvoja. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 54 (1), 24-36. (DOAJ; SCOPUS, ERIH PLUS)

Cilj ovog rada bio je da ispita razvijenost socijalne kompetencije i prisutnost problema u ponašanju slijepih učenika i učenika tipičnog razvoja te njihovu međusobnu povezanost i povezanost ovih varijabli sa polom i uzrastom učenika. U istraživanju je učestovalo 60-ero učenika u dobi od 12-17 godina: 30 slijepih učenika i 30 učenika bez oštećenja vida. Procjena socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja provedena je korištenjem Skale za procjenu socijalnog ponašanja u školi (School Social Behavior Scales; Merrell, 2002). Rezultati su pokazali da postoji razlika u razvijenosti socijalne kompetencije između dvije grupe učenika u korist učenika bez oštećenja vida, dok po pitanju ispoljavanja antisocijalnog ponašanja nisu utvrđene razlike. Djevojčice su socijalno kompetentnije i ispoljavaju manje antisocijalnog ponašanja u odnosu na dječake, dok razlika s obzirom na dob nije utvrđena. Utvrđena je značajna negativna korelacija između socijalne kompetencije i antisocijalnog ponašanja kod obje grupe učenika. Dobiveni rezultati upućuju na potrebu što ranijeg prepoznavanja i praćenja mogućih poteškoća te kreiranje i provođenje odgovarajućih intervencija.

9. Zečević, I., Mastilo, B., **Bakoč, A.**, Kalajdžić, O., Peručica, R., Vuksanović, G. (2018). Taktilna stimulacija i kvalitet života slijepih osoba. U M. Vantić-Tanjić, i M. Nikolić (Ur.), *Unapređenje kvaliteta života djece i mladih* (str. 113-120). Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih, Tuzla.

Taktilna percepcija predstavlja važan kanal informacija o spoljnom svijetu za slijepo dijete. Imajući u vidu značaj taktilne stimulacije, potrebno je od najranije dobi obratiti pažnju na njen razvoj. Oštećenje vida se negativno održava na sve aspekte funkcionisanja slijepo djece. Da bi adekvatno funkcionisali u svijetu koji je kreiran za one koji vide, slijepoj djeci je neophodna taktilna stimulacija u vidu različitih taktilnih podražaja. Primjena odgovarajućih programa, metoda stimulacije usmjerenih na preostala čula, kao i adekvatan verbalan podsticaj su od izuzetne važnosti. Kroz dodir slijepa djeca istražuju, saznavaju, uče, manipulišu predmetima. Zahvaljujući dodiru slijepa djeca su u mogućnosti da se obrazuju, kreću i obavljaju svakodnevne životne aktivnosti. Sve ovo doprinosi većoj produktivnosti i nezavisnosti, a samim tim i boljem kvalitetu života. Kvalitet života slijepih osoba je nedovoljno istražen i ograničen na kliničke rezultate, stoga ovo može predstavljati podstrek za nova istraživanja u kojima fokus može biti na faktorima koji utiču na kvalitet života.

10. **Бакоч, А., & Odović, G.** (2018). Problemi u socijalnom ponašanju učenika sa lakom intelektualnom ometenošću. U M. Šćepanović (Ur.), *Образовање деце и ученика у инклузивним условима* (str. 83-96). Novi Sad: Друштво дефектолога Војводине.

Nivo intelektualnog razvoja predstavlja osnovni riziko-faktor za razvoj poremećaja u ponašanju i prisustvo mentalnih oboljenja kod populacije sa intelektualnom ometenošću (IO). Prisustvo različitih oblika izmijenjenog ponašanja kod osoba sa IO jedan je od indikatora kvaliteta njihovog života u zajednici. Cilj ovog rada se odnosio na utvrđivanje antisocijalnog ponašanja kod učenika sa lakom intelektualnom ometenošću (LIO) i poređenje u odnosu na učenike tipičnog razvoja (TR). U istraživanju je bilo uključeno 50 učenika sa LIO i 50 učenika TR. Za evidentiranje problema u ponašanju korišćena je Skala antisocijalnog ponašanja koja je sastavni dio Skale za procjenu socijalnog ponašanja u školi (The School Behavior Scale, Second Edition, Merrell, 2002). Rezultati su pokazali da učenici sa LIO ostvaruju statistički značajno više skorove na ukupnoj Skali antisocijalnog ponašanja ($p=0,004$), što govori o većem prisustvu takvih oblika ponašanja. Isti rezultati su dobijeni na subskali Hostilno/Iritabilno ponašanje ($p=0,042$) i subskali Drsko/Ometajuće ponašanje ($p=0,000$). Statistički značajna razlika nije uočena na subskali Antisocijalno/Agresivno ponašanje ($p=0,213$). Ovakav rezultat ukazuje na potrebu sveobuhvatnijeg sagledavanja socijalnog ponašanja učenika sa IO i učenika TR i evidentiranje problema u tom domenu. Poželjno je razmotriti kako faktore koji doprinose nastanku biheioralnih problema, tako i one koji imaju pozitivan uticaj na ponašanje obje grupe učenika.

11. Odović, G., **Бакоч, А., & Rakić, I.** (2018). Prednosti upotrebe asistivne tehnologije u obrazovanju učenika sa smetnjama u razvoju. U M. Šćepanović (Ur.), *Образовање деце и ученика у инклузивним условима* (str. 13-27). Novi Sad: Друштво дефектолога Војводине. ISBN 978-86-80326-07-8

Успјешна интеграција асистивне технологије у образовање много зависи од наставника као примарног имплементатора наставног плана и програма. У том смислу, ставови наставника према употреби технологије играју централну улогу. Циљ истраживања био је да се испитају предности употребе асистивне технологије у образовном процесу ученика са сметњама у развоју у основним и средњим школама и условљеност дужине радног искуства наставника и коришћења асистивне технологије у раду са ученицима са сметњама у развоју. Узорком је обухваћено укупно 80 испитаника, и то 40 наставника основних и 40 наставника средњих школа. Истраживање је спроведено у основним и средњим школама на територији града Београда. За прикупљање података коришћен је упитник посебно састављен за ово истраживање. Резултати показују да већина наставника основних и средњих школа сматра да коришћење асистивне технологије значајно доприноси бољем усвајању знања, постигнућима и самовредновању ученика са сметњама у развоју, а дужина радног искуства наставника не утиче на већу употребу асистивне технологије.

12. Мاستило, Б., **Бакоч, А., & Зечевић, И.** (2018). Развојне способности код дјецe млађег школског узраста. *Нова школа*, 8(1), 85-97.

Циљ истраживања био је утврђивање специфичности развојних способности неопходних за успјешно овладавање школским вјештинама и њихова повезаност са опитим школским успјехом, код ученика млађег школског узраста. Истраживањем је обухваћено 215 ученика, од тога 121 (56,3 %) дјечака и 94 (43,7%) дјевојчице, II, III и IV разреда. Испитаници су тестирани групно. У истраживању је коришћен Акадија тест развојних способности (ACADIA) структурисан у циљу дијагностиковања сензорних, психомоторних и когнитивних способности као важног предиктора школског постигнућа. Резултати већине (82,3%) испитаника су у складу са узрасним нормама док су одступања од узрасних норми забиљежена код 17,7 % испитаника и то код 14,4 % су утврђени елементи сметњи у учењу ($<1SD$), а код 3,3 % специфичне сметње у учењу ($<2SD$). Код ученика млађег школског узраста су установљене ниске корелације ACADIA теста развојних способности са опитим успјехом ($r = 0,158$, p

= 0,05). С обзиром да су развојне способности битне не само за школски успјех него и за друге сфере живота, сматрамо да је неопходно на вријеме детектовати одређена одступања, креирати одговарајући облик третмана као и стимулативно школско окружење.

13. Перућица, Р., Калајдић, О., Цвјетиновић, В., **Бакоч, А.**, Зечевић, И. (2019). Повезаност приступа учењу и циљних оријентација у учењу код ученика завршних разреда основне школе. *Нова школа*, 14, (2). 7-19.

Циљ овог рада био је испитивање повезаности између приступа учењу и циљних оријентација у учењу код ученика завршних разреда основне школе. Узорак истраживања чинили су ученици седмих, осмих и деветих разреда са подручја Сарајевско-романијске регије. На основу добијених резултата истраживања добили смо повезаност између приступа учењу код ученика и циљних оријентација у учењу. Ученици који у свом учењу користе дубински приступ учењу показују високу позитивну корелацију са овладавајућом циљном оријентацијом. Корелација дубинског приступа учењу са изведбено-избјегавајућом циљном оријентацијом је негативна, а са изведбено-потврђујућом је ниска и негативна. Ученици са површинским приступом учењу показују високу позитивну повезаност са изведбено-избјегавајућом циљном оријентацијом. Корелација између површинског приступа и изведбено-потврђујуће циљне оријентације и овладавајуће циљне оријентације је јако ниска и готово да и не постоји, с тим да је са изведбено-потврђујућом позитивна, а са овладавајућом оријентацијом негативна. Из добијених резултата можемо закључити да дубински приступ учењу прати овладавајућу циљну оријентацију и да се у таквим ситуацијама ради о ученицима који желе да овладају садржајима на прави начин како би проширили своја знања.

14. Калајдић, О., **Павловић, А.**, Перућица, Р., Вуксановић, Г., Живановић, С. (2019). Индивидуални и контекстуални чиниоци менталног здравља дјете школског узраста. У Љ. Шкиљевић (Ур.), *Наука и настава данас* (стр. 142-158). Педагошки факултет Бијељина.

Досадашња истраживања говоре да око половине дуготрајних менталних поремећаја почиње прије 14. године, што указује на важност улагања у идентификацију, превенцију, али и третман поремећаја код дјете и адолесцената. Циљ овог рада односио се на идентификацију и преглед најистраженијих фактора менталног здравља дјете школског узраста. Користен је метод теоријске анализе публикованих извора, али и увид у литературу прегледом електронских база података. Идентификовани фактори категоризовани су као: индивидуални, социјални и контекстуални.

15. **Вакоч, А.**, Kalajdžić, O. (2019). Kvalitet porodičnog života roditelja djece sa smetnjama u razvoju. U M. Vantić-Tanjić, i M. Nikolić (Ur.), *Unapređenje kvaliteta života djece i mladih* (str. 325-335). Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih, Tuzla.

Roditelji djece sa smetnjama u razvoju, kao i čitave porodice, svakodnevno se suočavaju sa brojnim izazovima koji započinju već od samog rođenja djeteta. Kvalitet života se definiše kao sveukupno opšte blagostanje, koje uključuje objektivne faktore i subjektivno vrednovanje fizičkog, materijalnog, socijalnog i emotivnog blagostanja, uključujući lični razvoj i svrsishodnu aktivnost. Cilj istraživanja odnosio se na ispitivanje porodičnog kvaliteta života roditelja djeca sa smetnjama u razvoju. Uzorkom su obuhvaćena 122 ispitanika, članova Udruženja roditelja djece sa smetnjama u razvoju. Najveći procenat ispitanika bio je ženskog pola (78,7%), dok je prosječna starosna dob ispitanika 46,97 godina (SD=12,04). Kvalitet života procjenjivan je Skalom porodičnog kvaliteta života (Beach Center Family Quality of Life Scale – Beach FQOL Scale; Hoffman et al., 2006). Rezultati su pokazali da ispitanici procjenjuju kvalitet porodičnog života zadovoljavajućim (AS=81,95; SD=24,88). Najbolje ocijenjen domen su Porodične interkcije (AS=20,38; SD=6,98), a najlošije Emocionalno blagostanje (AS=12,06; SD=4,05). Nije utvrđena statistički značajna

razlika u procjeni kvaliteta života u odnosu na pol ($p=0,115$), radni status ($p=0,708$), vrstu ometenosti djeteta ($p=0,123$), kao i starosnu dob roditelja ($p=0,637$). S obzirom na veliki značaj koji porodica ima u životu svakog pojedinca, ova studija ukazuje na potrebu većeg usmjeravanja pažnje ka porodicama djece sa smetnjama u razvoju.

16. **Bakoč, A., & Kaljača, S.** (2019). Kvalitet socijalne kompetentnosti učenika sa lakom intelektualnom ometenošću u školskom okruženju. *Specijalna edukacija i rehabilitacija*, 18(1), 9-41. (SCindeks, SCOPUS; DOAJ)

Posljednjih decenija fenomen socijalne kompetencije, naročito kod osoba s intelektualnom ometenošću, privlači pažnju brojnih istraživača. Usporen razvoj i ograničenja u socijalizaciji ovih osoba predstavljaju jednu od bazičnih karakteristika stanja intelektualne ometenosti. Cilj istraživanja je bio da se utvrde razlike između učenika s lakom intelektualnom ometenošću i učenika tipičnog razvoja u odnosu na postignuća koja odražavaju nivo razvijenosti njihove socijalne kompetencije. Uzorkom je obuhvaćeno 50 učenika sa lakom intelektualnom ometenošću i 50 učenika tipičnog razvoja. Obuhvaćeni su ispitanici oba pola, kalendarskog uzrasta od sedam do dvanaest godina ($AS=9,80$, $SD=1,34$). U istraživanju je korišćena Skala socijalnog ponašanja u školi (School Social Behavior Scale, Second Edition, Merrell, 2002). Rezultati su pokazali da učenici tipičnog razvoja ostvaruju statistički značajno viši opšti skor na Skali socijalne kompetencije ($p=0,000$), kao i na subskalama Odnosi sa vršnjacima, Upravljanje sopstvenim ponašanjem i Akademsko ponašanje ($p=0,000$). Većina (66%) učenika s lakom intelektualnom ometenošću ima prosječno razvijenu socijalnu kompetenciju, dok se većina (56%) učenika tipičnog razvoja grupiše u kategoriji visoko funkcionalnog ponašanja. Statistička značajnost odnosa pola i socijalne kompetencije utvrđena je samo u odnosu na veštine Upravljanja sopstvenim ponašanjem ($p=0,047$), a u kontrolnoj grupi i u odnosu na ukupan skor na Skali ($p=0,045$), kao i na vještine u oblasti Akademskog ponašanja ($p=0,026$). Djevojčice su bile bolje od dječaka u obje grupe. U odnosu na uzrast detektovana je statistički značajna razlika samo na subskali Odnosi sa vršnjacima ($p=0,029$). Između ispitanika tipičnog razvoja različitih uzrasnih grupa nije utvrđena statistički značajna razlika u postignućima. Dobijeni rezultati potvrđuju važnost ove problematike u populaciji osoba sa intelektualnom ometenošću i nameću potrebu za daljim proučavanjem, kao i pružanjem podrške od najranijeg doba i primenu odgovarajućih programa intervencije.

17. **Banković, S., Brojčin, B., & Bakoč, A.** (2019). Nivo (ne)lagodnosti budućih specijalnih edukatora u kontaktu sa osobama s ometenošću. *Beogradska defektološka škola*, 25(3), 9-22.

Uključivanjem osoba sa ometenošću u zajednicu prepoznata je važnost vjerovanja i stavova profesionalaca prema ometenosti, kao ključnih faktora u obezbjeđivanju kvalitetnih usluga ovim osobama. Kada su u pitanju negativni stavovi prema osobama s ometenošću, u osnovi ovih stavova može biti osjećaj nelagodnosti koji se dovodi u vezu sa osjećanjem neinformisanosti i nesigurnosti u pogledu ponašanja ili očekivanja od osobe s ometenošću tokom kontakata s njom. Cilj ovog rada odnosio se na utvrđivanje nivoa nelagodnosti kod studenata studijskog programa Specijalna edukacija i rehabilitacija u pogledu interakcija s osobama s ometenošću. Istraživanjem je obuhvaćeno 45 studenata (41 ženskog i četiri muškog pola) završne godine studijskog programa Specijalna edukacija i rehabilitacija Medicinskog fakulteta u Foči. Starost ispitanika je bila u opsegu od 21 do 28 godina ($AS = 22,49$, $SD = 1,49$). Za procjenu nivoa nelagodnosti korišćena je podskala Nelagodnost i strah, izdvojena u okviru srpske adaptacije Skale interakcije sa osobama s ometenošću. Prosječne vrijednosti skorova dobijene na podskali Nelagodnost i strah kretale su se u rasponu od 1,0 do 3,6 ($AS = 1,87$, $SD = 0,60$). Rezultati sugerišu da se ispitanici, u prosjeku, osećaju prijatno u interakciji s osobama s ometenošću. Varijable, poput uzrasta, učestalosti kontakata, prisustvovanje časovima u redovnim odeljenjima, obima formalne obuke u oblasti inkluzivnog obrazovanja, smjera i godine upisa, nisu se pokazale kao značajne za nivo nelagodnosti. Zabilježen nizak nivo nelagodnosti predstavlja ohrabrujući rezultat kada je u pitanju odnos ispitivanih studenata prema osobama s ometenošću. Kako bi se dobio adekvatniji uvid u nivo (ne)lagodnosti budućih specijalnih edukatora u kontaktima sa osobama s ometenošću, budućim istraživanjima trebalo bi obuhvatiti studente različitih godina, ali i studente specijalne edukacije i rehabilitacije koji se školuju

na različitim fakultetima.

18. Vuksanović, G., **Bakoč, A.**, Kalajdžić, O. (2020). Uloga self-koncepta i samopoštovanja adolescenata u njihovom prilagođavanju socijalnoj sredini. U A. Dautbegović Amela, R. Đokić, N. Hadžiahmetović, i K. Mišetić (Ur.), *Šesti sarajevski dani psihologije* (str. 237-252). Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, Odsjek za psihologiju, Centar za psihološka istraživanja, edukaciju i savjetovanje.

Self-koncept, samopoimanje, samosvjest, pojam o sebi, slika o sebi, ego identitet, ja, su termini kojima se, u zavisnosti od teorijskog pristupa, označava subjektivni doživljaj vlastite ličnosti. Pojam o sebi predstavlja značajan faktor psihičkog i socijalnog funkcionisanja djece i mladih i to posebno u vidu uticaja na smjer ponašanja. Možda najosjetljivije razdoblje života za formiranje dovoljno jasnog i stabilnog self-koncepta jeste period adolescencije. Ovaj period, sam po sebi izuzetno turbulentan u terminima psihosocijalne adaptacije i fiziološko-morfološkog razvoja, presudan je za adekvatno sagledavanje, održavanje i ekspresiju slike o sebi. U uskoj relaciji sa self-konceptom nalazi se samopoštovanje. Ono igra glavnu ulogu u razumijevanju samoga sebe te je osjetljivo na unutrašnje i vanjske uticaje tokom adolescencije. Da bi adolescenti postali odgovorni i zreli članovi društvene zajednice kojoj pripadaju, potrebno je da budu svjesni vlastitih kvaliteta, da budu svjesni socijalne podrške koju primaju (a koju će i sami pružati drugima), te da formiraju konzistentno, dovoljno visoko samopoštovanje koje će im pomoći u oblikovanju i održavanju optimalne slike/pojma o sebi.

19. **Bakoč, A.** (2022). Stavovi učenika tipičnog razvoja prema inkluzivnom obrazovanju u Republici Srpskoj. *Specijalna edukacija i rehabilitacija*, 21(3), 211–231. (SCindeks, SCOPUS, DOAJ)

Stavovi učenika tipičnog razvoja, te njihova priprema za prihvatanje i saradnju sa vršnjacima s ometenošću, važan su faktor za realizaciju i uspjeh inkluzivnog obrazovanja. Cilj istraživanja je bio da se utvrde stavovi učenika tipičnog razvoja prema inkluzivnom obrazovanju i njihova povezanost sa stavovima prema osobama s ometenošću, učestalošću kontakta, klimom u odjeljenju, polom i razredom. Uzorak je činio 331 učenik od trećeg do petog razreda redovne osnovne škole. Podijeljen je na dva poduzorka: ispitanike koji pohađaju inkluzivna i neinkluzivna odjeljenja. Za procjenu su korišteni: Skala za procjenu stavova vršnjaka prema osobama sa hendikepom, Čedok–Mekmasterova skala za procjenu stavova prema osobama sa hendikepom, Skala za procjenu kontakta sa osobama s ometenošću i Inventar moga odjeljenja. Rezultati su pokazali da su stavovi učenika prema inkluzivnom obrazovanju vršnjaka s ometenošću pretežno negativni. Kao značajni prediktori ovih stavova izdvojili su se: učestalost kontakta, nesuglasice, kompetitivnost i razred koji učenici pohađaju. S druge strane, pohađanje odjeljenja zajedno sa vršnjacima s ometenošću, stavovi prema osobama s ometenošću, zadovoljstvo odjeljenjem i pol nisu bili značajni prediktori. Rezultati ukazuju na potrebu za ranom pripremom učenika tipičnog razvoja za zajedničko obrazovanje sa vršnjacima s ometenošću kroz kontakt i njegovanje saradničke klime u odjeljenju.

Радови штампани у изводу:

1. Zečević, I., Mastilo, B., **Bakoč, A.**, Kalajdžić, O., Perućica, R., & Vuksanović, G. (2017, 19-21. maj). *Značaj asistivne tehnologije u prilagođavanju radnog mjesta za osobe sa invaliditetom* [rezime saopštenja sa skupa]. V stručno-naučni skup sa međunarodnim učešćem „Aktuelnosti u edukaciji i rehabilitaciji osoba sa smetnjama u razvoju”, Valjevo, Srbija.
2. Čalasan, S., Vuković, M., Vuković, B., **Bakoč, A.** (2016, 14-16 oktobar). *Skrining artikulacionih sposobnosti djece predškolskog uzrasta* [rezime saopštenja sa skupa]. IV International scientific conference „Special education and rehabilitation – Early intervention“, Subotica, Srbija.
3. Kalajdžić, O., Vuksanović, G., Perućica, R., & **Bakoč, A.** (2018, 19-21 april). *Odnos između osobina ličnosti i samopoštovanja kod adolescenata* [rezime saopštenja sa skupa]. Naučno stručni skup: Peti sarajevski dani psihologije, Univerzitet u Sarajevu, Filozofski fakultet-odsjek za psihologiju.
4. Kalajdžić, O., Vuksanović, G., Perućica, R., & **Bakoč, A.** (2019, 11-13 april). *Socio-statusne determinante motiva opšteg postignuća kod adolescenata* [rezime saopštenja sa skupa]. Naučno-stručni skup psihologa BiH sa međunarodnim učešćem, Banja Luka: Društvo psihologa Republike Srpske.
5. Vuksanović, G., **Bakoč, A.** & Kalajdžić, O. (2020, 24-26 april). *Uloga self-koncepta i samopoštovanja adolescenata u njihovom prilagođavanju socijalnoj sredini* [rezime saopštenja sa skupa]. Naučno stručni skup: Šesti sarajevski dani psihologije, Univerzitet u Sarajevu, Filozofski fakultet-odsjek za psihologiju.
6. Kalajdžić, O., **Bakoč, A.**, Perućica, R. (2022, 10-12 jun). *Determinante stresa kod roditelja djece sa smetnjama u razvoju* [rezime saopštenja sa skupa]. Peta međunarodna konferencija multidisciplinarni pristupi u edukaciji i rehabilitaciji, Sarajevo, BiH.
7. Bakoč, A., Čalasan, S., Zečević, I., Vuković, B., Mastilo, B. (2023, 9-11 jun). *Socijalno kompetentno ponašanje učenika sa lakom intelektualnom ometenošću u odnosu na socio-demografske karakteristike porodice* [rezime saopštenja sa skupa]. Šesta međunarodna konferencija multidisciplinarni pristupi u edukaciji i rehabilitaciji, Sarajevo, BiH. (prihvaćeno za štampu).

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА**Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора**

Након избора у звање асистента (од 2012. године), кандидат учествује у извођењу вјежби, на студијском програму – Специјална едукација и рехабилитација, у оквиру слједећих наставних предмета: Системи и модели специјалне едукације и рехабилитације, Методика рада са особама с посебним потребама, Методе у специјалној едукацији и рехабилитацији, Методика рада са ученицима са менталном ретардацијом I и II и Инклузија у образовању I и II.

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

Навести све активности (учбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, менторство⁶)

Од избора у звање вишег асистента (од 2016. године), кандидат учествује у извођењу вјежби на студијском програму – Специјална едукација и рехабилитација, у оквиру слједећих наставних предмета: Системи и модели специјалне едукације и рехабилитације, Методика рада са особама ометеним у развоју, Методе у специјалној едукацији и рехабилитацији, Методика васпитног рада за ученика са интелектуалном ометеношћу, Методика наставе за ученика са интелектуалном ометеношћу и Инклузивно образовање.

Резултати анкете⁷

Према подацима из дијаграма може се констатовати да је кандидат Андријана Бакоч у анонимним студентским анкетама које су проведене у претходном периоду добила високе оцјене за свој стручни и педагошки рад.

Информација о одржаном приступном предавању⁸

Кандидат учествује у извођењу наставе у оквиру наставних предмета који припадају ужој научној области Дефектологија од 2012. године па до данас, на Медицинском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. У односу на то, Комисија констатује да нема потребе за одржавањем приступног предавања из области за коју се кандидат бира.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Кандидат обавља послове секретара катедре за Развојне поремећаје од 2013. године. Кандидат је похађао одређен број едукација, попут обуке академског наставног особља из области инклузивног образовања која је реализована у оквиру пројекта „Високо образовање-образовање за све (VOzaSVE/HE4ALL)”, у јуну мјесецу 2019. године, али и едукације под називом Спектар аутистичких поремећаја, која је одржавана на Медицинском факултету у Фочи, 14. октобра 2017. године.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁹

Интервју са кандидатом одржан је дана 22.05. године у 10:00 часова, на Медицинском факултету Фоча при чему је комисија (проф. др Драган Рапаић, проф. др Гордана Одовић и проф. др Александра Ђурић-Здравковић) присуствовала путем онлајн платформе. На основу обављеног разговора са кандидатом, као и њеног досадашњег рада, Чланови комисије са задовољством констатују да кандидат посједује знање, вјештине и квалитет, те испуњава опште и посебне услове конкурса који су потребни за избор у звање доцента.

⁶ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

⁷ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁸ Кандидат за избор у научно-наставно или умјетничко-наставно звање, који није раније изводио наставу на високошколској установи, дужан је да, пред комисијом коју формира вијеће чланице Универзитета, одржи предавање из области за коју се бира.

⁹ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумијева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа).

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава, уз обавезно констатовање да ли се на кандидата односе минимални услови за изборе у звања из Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20).

Први кандидат

На кандидата се примјењују минимални услови за избор у звање из ¹⁰ Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20).

Минимални услови за избор у звање ¹¹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
1. Има научни степен доктора наука у одговарајућој научној области	Испуњава	Кандидат др Андријана Бакоч је 03.04.2023. године одбранила докторску дисертацију из уже научне области за коју се бира.
2. Најмање три научна рада из научне области за коју се бира, објављена у научним часописима или зборницима са рецензиром, од којих је најмање један објављен у научном часопису међународног значаја или научном скупу међународног значаја	Испуњава	Кандидат има објављене научне радове у научним часописима и зборницима са рецензијом, од којих су четири рада рада објављена у научном часопису међународног значаја.
3. Доказане наставничке способности, односно има приступно предавање из области за коју се бира, позитивно је оцијењен од високошколске установе или има позитивну оцјену педагошког рада у студентским анкетама током цјелокупног претходног периода.	Испуњава	Кандидат од 2012. године учествује у извођењу практичне наставе на студијском програму Специјална едукација и рехабилитација, смјер Развојни поремећаји, на Медицинском факултету Фоча. Такође, кандидат др Андријана Бакоч приложила је резултате студентске анкете којима доказује позитивну оцјену педагошког рада током дјелокупног изборног периода.

На расписани конкурс за избор наставника у звање доцента за ужу научну област Дефектологија, пријавио се један кандидат: Андријана Бакоч.

На основу приложене документације и интервјуа са кандидатом, узимајући у обзир њену досадашњу научну, стручну и образовну дјелатност, чланови Комисије дају следеће мишљење и закључке: кандидаткиња др Андријана Бакоч испуњава све законске услове за избор у звање из Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број: 2/22). Чланови Комисије са задовољством и једногласно предлажу Научно-наставном вијећу Медицинског факултета Фоча да утврди приједлог и изврши избор др Андријане Бакоч у звање доцента за ужу научну област Дефектологија и приједлог упути Сенату Универзитета у Источном Сарајеву.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. _____

Проф. др Драган Рапаић, редовни професор, ужа научна област Клиничка соматопедија, Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, председник

2. _____

Проф. др Гордана Одовић, редовни професор, ужа научна област Соматопедија, Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, члан

3. _____

Проф. др Александра Ђурић-Здравковић, редовни професор, ужа научна област Олигофренологија, Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, члан

¹⁰ Навести „Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20)“ или „Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20)“, у зависности да ли кандидат користи право на избор по условима који су важили прије ступања на снагу важећег Закона о високом образовању.

¹¹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 81, 82, 83. и 90. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) или на основу члана 77, 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20), односно на основу члана 37, 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____

Мјесто: Фоча

Датум: 26.05.2023.